

Orde voor de zangdienst op 11 februari 2024 Slangenburgse kerk

Liturg: Kees Erken

Organist: Maarten Barneveld

Orgelspel

Welkomstwoord en mededelingen *(ouderling van dienst)*

De kaarsen worden aangestoken

Drempelgebed

- L Onze hulp is de naam van de Heer
- G die hemel en aarde gemaakt heeft.
- L Zijn genade en vrede zij met ons allen.

- L Wees hier aanwezig.
- G Dat het goed mag zijn
- L wat wij hier doen:
- G het woord ter harte nemen
- L dat gij in Israël gesproken hebt
- G en ons in Jezus te verstaan gegeven.
- L Dat woord, als het nog leeft, spreek het ons toe.
- G Doe ons tezamen horen, uw gemeente.
- Amen.

Stilte

Aanvangslied: LB 981 *(de gemeente gaat staan)*

- 1 Zolang er mensen zijn op aarde,
zolang de aarde vruchten geeft,
zolang zijt Gij ons aller Vader,
wij danken U voor al wat leeft.

- 2 Zolang de mensen woorden spreken,
zolang wij voor elkaar bestaan,
zolang zult Gij ons niet ontbreken,
wij danken U in Jezus' naam.

- 3 Gij voedt de vogels in de bomen,
Gij kleedt de bloemen op het veld,
o Heer, Gij zijt mijn onderkomen
en al mijn dagen zijn geteld.

- 4 Gij zijt ons licht, ons eeuwig leven,
Gij redt de wereld van de dood.
Gij hebt uw Zoon aan ons gegeven,
zijn lichaam is het levend brood.

- 5 Daarom moet alles U aanbidden,
uw liefde heeft het voortgebracht,
Vader, Gijzelf zijt in ons midden,
o Heer, wij zijn van uw geslacht.

(de gemeente gaat zitten)

Inleiding

Lied: LB 601

- 1 Licht dat ons aanstoot in de morgen,
voortijdig licht waarin wij staan,
koud, één voor één en ongeborgen,
licht overdek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uitval, dat wij allen,
zo zwaar en droevig als wij zijn,
niet uit elkaars genade vallen
en doelloos en onvindbaar zijn.

- 2 Licht, van mijn stad de stedehouder,
aanhoudend licht dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder,
draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen
of ergens al de wereld daagt
waar mensen waardig leven mogen
en elk zijn naam in vrede draagt.

- 3 Alles zal zwichten en verwaaien
wat op het licht niet is geijkt.
Taal zal alleen verwoesting zaaien
en van ons doen geen daad bekijft.
Veelstemmig licht, om aan te horen
zolang ons hart nog slagen geeft.
Liefste der mensen, eerstgeboren,
licht, laatste woord van Hem die leeft.

Lied: LB 321

- 1 Niet als een storm, als een vloed,
niet als een bijl aan de wortel
komen de woorden van God,
niet als een schot in het hart.
- 2 Maar als een glimp van de zon,
een groene twijg in de winter,
dorstig en hard deze grond –
zo is het koninkrijk Gods.
- 3 Stem die de stilte niet breekt,
woord als een knecht in de wereld,
naam zonder klank zonder macht,
vreemdelling zonder geslacht.
- 4 Kinderen, armen van geest,
mensen gelouterd tot vrede,
horen de naam in hun hart,
dragen het woord in hun vlees.
- 5 Blinden herkennen de hand,
dovemansoren verstaan Hem.
Zalig de man die gelooft,
zalig de vrouw aan de bron.
- 6 Niet in het graf van voorbij,
niet in een tempel van dromen,
hier in ons midden is Hij,
hier in de schaduw der hoop.

- 7 Hier in dit stervend bestaan
wordt Hij voor ons geloofwaardig,
worden wij mensen van God,
liefde op leven en dood.

Lezing: Jesaja 2: 2-4

Eens komt de dag dat de berg met de tempel van de HEER rotsvast zal staan, verheven boven de heuvels, hoger dan alle bergen. Alle volken zullen daar samenstromen, machtige naties zullen zeggen: 'Laten we optrekken naar de berg van de HEER, naar de tempel van Jakobs God. Hij zal ons onderrichten, ons de weg wijzen, en wij zullen zijn paden bewandelen.' Vanaf de Sion klinkt zijn onderricht, vanuit Jeruzalem spreekt de HEER. Hij zal rechtspreken tussen de volken, over machtige naties een oordeel vellen. Zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegijzers en hun speren tot snoeimessen. Geen volk zal meer het zwaard trekken tegen een ander volk, geen mens zal nog de wapens leren hanteren.

Lied: LB 608

- 1 De steppe zal bloeien,
de steppe zal lachen en juichen.
De rotsen, die staan
vanaf de dagen der schepping,
staan vol water, maar dicht,
de rotsen gaan open.
Het water zal stromen,
het water zal tintelen, stralen,
dorstigen komen en drinken.
De steppe zal drinken,
de steppe zal bloeien,
de steppe zal lachen en juichen.

- 2 De ballingen keren,
zij keren met blinkende schoven.
Die gingen in rouw
tot aan de einden der aarde,
één voor één, en voorgoed,
die keren in stoeten.
Als beken vol water,
als beken vol toesnellend water,
schieterend omlaag van de bergen.
Met lachen en juichen –
die zaaiden in tranen,
die keren met lachen en juichen.
- 3 De dode zal leven.
De dode zal horen: nu leven.
Ten einde gegaan
en onder stenen bedolven:
Dode, dode, sta op,
het licht van de morgen.
Een hand zal ons wenken,
een stem zal ons roepen: Ik open
hemel en aarde en afgrond.
En wij zullen horen
en wij zullen opstaan
en lachen en juichen en leven.

Lezing: Lucas 8: 4-8

Toen zich een grote menigte verzameld had en uit alle steden mensen naar Hem toe gekomen waren, vertelde Hij deze gelijkenis: 'Een zaaier ging eropuit om te zaaien. Tijdens het zaaien viel een deel van het zaad op de weg, en het werd vertrapt en door de vogels opgegeten. Een

ander deel viel op rotsachtige bodem, maar toen het opschoot, droogde het uit door gebrek aan water. Weer een ander deel viel tussen de distels, en toen die opschoten verstikten ze het. Maar er viel ook zaad in vruchtbare aarde, en toen het was opgeschoten droeg het honderdvoudig vrucht.’ Hij voegde er met luide stem aan toe: ‘Wie oren heeft om te horen, moet goed luisteren.’

Lied: LB 320

- 1 Wie oren om te horen heeft,
hore naar de wet die God hem geeft:
Gij zult geen vreemde goden,
maar Mij alleen belijden voortaan.
Hoor, Israël, mijn geboden.

- 2 Bemin uw Heer te allen tijd,
dien Hem met alles wat gij zijt,
aanbid Hem in uw daden.
Dit is het eerste en grote gebod,
de wil van God, uw Vader.

- 3 Bied uw naaste de helpende hand,
spijzig de armen in uw land,
een woning wilt hen geven.
Het tweede gebod is het eerste gelijk;
doet dit, en gij zult leven.

- 4 De macht der liefde is zo groot,
geen water blust haar vuren uit,
wanneer zij is ontstoken.
Nu wil ontbranden aan liefdeswoord,
God heeft het tot ons gesproken.

- 5 De liefde spreekt haar eigen taal,
all' kwaad bedekt zij duizendmaal –
vergeef al wie u griefde.
Dit lied zal in de lucht opgaan,
maar blijve in ons de liefde.

Overdenking

Orgelspel

We zingen enkele liederen uit de bundel van Johan de Heer

Lied: JdH 150

- 1 Welk een vriend is onze Jezus
die in onze plaats wil staan!
Welk een voorrecht, dat ik door Hem
altijd vrij tot God mag gaan.
Dikwijls derven wij veel vrede,
dikwijls drukt ons zonde neêr,
juist omdat wij 't al niet brengen
In 't gebed tot onze Heer.
- 2 Leidt de weg soms door verzoeking,
dat ons hart in 't strijduur beeft,
gaan wij dan met al ons strijden
tot Hem, die verlossing geeft.
Kan een vriend ooit trouwer wezen
dan Hij die ons lijden draagt?
Jezus biedt ons aan genezing,
Hij alleen is 't, die ons schraagt.

- 3 Zijn wij zwak, belast, beladen
en terneêr gedrukt door zorg,
dierb're Heiland, onze Toevlucht,
Gij zijt onze Hulp en Borg!
Als soms vrienden ons verlaten,
gaan wij biddend tot den Heer.
In Zijn armen zijn wij veilig,
Hij verlaat ons nimmermeer.

Lied: JdH 847

- 1 Rust mijn ziel! Uw God is Koning,
heel de wereld Zijn gebied;
alles wisselt op Zijn wenken,
maar Hij zelf verandert niet.
- 2 Ieder woelt hier om verand'ring
en betreurt ze dag aan dag,
hunkert naar hetgeen hij zien zal,
wenst terug 't geen hij eens zag.
- 3 Rust, mijn ziel! Uw God is Koning,
wees tevreden met uw lot;
zie hoe alles hier verandert
en verlang alleen naar God.

Lied: JdH 7

1 Als g' in nood gezeten,
geen uitkomst ziet,
wil dan nooit vergeten:
God verlaat u niet.
Vrees toch geen nood!
's Heren trouw is groot,
en op 't nacht'lijk duister
volgt het morgenrood.
Schoon stormen woeden,
ducht toch geen kwaad;
God zal u behoeden,
uw toeverlaat.

2 God blijft voor u zorgen,
goed is de Heer,
en met elke morgen,
keert Zijn goedheid weer.
Schoon g' in 't verdriet,
nergens uitkomst ziet,
groter dan de Helper
is de nood toch niet.
Wat ons ontviele,
Redder in nood,
red slechts onze ziele
uit zond' en dood.

Lied: Evangelische liedbundel 346

1 Ik wil zingen van mijn Heiland,
van zijn liefde, wonder groot,
die zichzelf gaf aan 't kruishout
en mij redde van de dood.

refrein:

Zing, o zing van mijn Verlosser,
met zijn bloed kocht Hij ook mij,
aan het kruis schonk Hij genade,
droeg mijn schuld en ik was vrij.

- 2 'k Wil het wonder gaan verhalen,
hoe Hij op zich nam mijn straf;
hoe in liefde en genade,
Hij 't rantsoen gewillig gaf.
refrein
- 3 'k Wil mijn dierb're Heiland prijzen,
spreken van zijn grote kracht,
Hij kan overwinning geven
over zond' en satans macht.
refrein
- 4 Ik wil zingen van mijn Heiland,
hoe Hij smarten leed en pijn,
om mij 't leven weer te geven,
eeuwig eens bij Hem te zijn.
refrein

Pastorale mededelingen

Gebeden: dankgebed, voorbeden, stil gebed en Onze Vader

Collecten: 1. diaconie; 2. kerk; 3. *(bij de uitgang)* noodhulp:
vluchtelingen in Griekenland

Slotlied: LB 416 *(de gemeente gaat staan)*

- 1 Ga met God en Hij zal met je zijn,
jou nabij op al je wegen
met zijn raad en troost en zegen.
Ga met God en Hij zal met je zijn.

- 2 Ga met God en Hij zal met je zijn:
bij gevaar, in bange tijden,
over jou zijn vleugels spreiden.
Ga met God en Hij zal met je zijn.

- 3 Ga met God en Hij zal met je zijn:
in zijn liefde je bewaren,
in de dood je leven sparen.
Ga met God en Hij zal met je zijn.

- 4 Ga met God en Hij zal met je zijn
tot wij weer elkaar ontmoeten,
in zijn naam elkaar begroeten.
Ga met God en Hij zal met je zijn.

Orgelspel

Koffie en thee in de kring